

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 listopada 2010 r. — nota obciążeniowa nr 3241011712 — w sprawie zwrotu kwoty wynoszącej 55 377,62 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie prawa wspólnotowego z powodu braku oceny okoliczności faktycznych lub jej błędnego charakteru.

Skarżący zarzuca brak oceny okoliczności faktycznych lub jej błędny charakter w odniesieniu do kwalifikowalności określonych kosztów osobowych oraz kosztów pobytu i podróży. Brak oceny okoliczności faktycznych lub jej błędny charakter zarzuca on również w związku z różnymi usługami.

- 2) Naruszenie prawa wspólnotowego z powodu poważnych braków uzasadnienia

Skarżący zarzuca w tym kontekście brak uzasadnienia w nocie obciążeniowej, braki w uzasadnieniu uznania i odmowy uznania kosztów pobytu i podróży oraz brak uzasadnienia co do zwiększenia kwoty niekwalifikującej się do dofinansowania w rubryce „usługi różne”.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Peeters Landbouwmachines przeciwko OHIM — Fors MW (BIGAB)

(Sprawa T-33/11)

(2011/C 80/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P.N.A.M. Claassen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: AS Fors MW (Saue, Estonia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 listopada 2010 r. w sprawie R 210/2010-1;
- nakazanie OHIM unieważnienia zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie lub nakazanie OHIM unieważnienia zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego

będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie w zakresie, w jakim dotyczy on rejestracji dla klasy 7; i

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „BIGAB” dla towarów z klas 6, 7 i 12 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4363842

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: AS Fors MW

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: strona wnosząca o unieważnienie uzasadnia swój wniosek bezwzględnymi i względnymi podstawami unieważnienia na podstawie art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. b) w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zdaniem skarżącej Izba Odwoławcza dopuściła się błędów w ocenie złej wiary i nie uznała wagi podobieństwa pomiędzy towarami objętymi porównywanymi znakami towarowymi.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Canon Europa przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/11)

(2011/C 80/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Canon Europa BV (Amstelveen, Niderlandy) (przedstawiciele: P. De Baere and P. Muñiz, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 284, s. 1), w szczególności w zakresie, w jakim wprowadza ono podkategorie w ramach podpozycji 8444 31 systemu zharmonizowanego (HS) oraz zmienia odpowiednie stawki celne;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Za pomocą swej skargi skarżąca zmierza, na podstawie art. 263 TFUE, do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 284, s. 1), w szczególności w zakresie, w jakim wprowadza ono podkategorie w ramach podpozycji 8444 31 systemu zharmonizowanego (HS) oraz zmienia odpowiednie stawki celne.

Na poparcie swej skargi skarżąca podniosła następujące zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że wniesiona przez nią skarga jest dopuszczalna na mocy art. 263 TFUE, albowiem zaskarżony akt prawny ma charakter regulacyjny i wywiera bezpośredni wpływ na skarżącą, bez udziału dodatkowych aktów wdrażających.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zaskarżony akt jest nieważny, gdyż ogranicza on zakres pozycji 8443 31 HS (2007) poprzez wyłączenie wielofunkcyjnych maszyn, które uprzednio podlegały klasyfikacji w ramach pozycji 8471 60 HS (2002), podczas gdy pozwana nie jest uprawniona do modyfikowania zakresu pozycji HS zgodnie z art. 3 konwencji o zharmonizowanym systemie⁽¹⁾, jak również art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2658/87⁽²⁾.

Następnie skarżąca twierdzi, że zaskarżony akt jest nieważny, ponieważ zmienia on wysokość stawek celnych mających zastosowanie do niektórych maszyn wielofunkcyjnych, które uprzednio podlegały klasyfikacji w ramach pozycji 8471 60 i 8517 21 HS (2002), wobec czego narusza on art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że zaskarżony akt narusza art. II GATT 1994⁽³⁾ oraz uchybia obowiązkowi, ciążącym na Unii Europejskiej w ramach wykazu ustępstw, gdyż nakłada należności celne na niektóre maszyny wielofunkcyjne, w odniesieniu do których Unia zobowiązała się do zniesienia wszelkich takich należności.

⁽¹⁾ Międzynarodowa konwencja w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, sporządzona w Brukseli dnia 14 czerwca 1983 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1).

⁽³⁾ Układ ogólny o cłach i handlu z 1994 r.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Kyocera Mita Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-35/11)

(2011/C 80/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kyocera Mita Europe BV (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności w zakresie w jakim wprowadza ono podkategorie w ramach podpozycji 8444 31 systemu zharmonizowanego (HS) oraz zmienia odpowiednie stawki celne;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi skarżąca powołuje się na te same argumenty, na które powołała się skarżąca w sprawie T-34/11 Canon Europa przeciwko Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 284, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Japan Airlines przeciwko Komisji

(Sprawa T-36/11)

(2011/C 80/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Japan Airlines International Co., Ltd. (przedstawiciele: J.F. Bellis i K. Van Hove, adwokaci, oraz R. Burton, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 listopada 2010 r.;

— ewentualnie, obniżenie — na podstawie nieograniczonego prawa orzekania — grzywny nałożonej na skarżącą i AL oraz Japan Airlines Corporation;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów. Owa decyzja stwierdza, że skarżąca wspólnie z Japan Airlines Corporation (JAC) (która została wchłonięta przez skarżącą i przestała istnieć) naruszyła art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, koordynując wraz z innymi przewoźnikami swe zachowanie w zakresie ustalania cen za usługi lotniczego przewozu towarów w odniesieniu do (i) dopłat paliwowych, (ii) dopłat do bezpieczeństwa oraz (iii) braku zapłaty prowizji od dopłat.